

Priporočila se jih s pelinovo vodo polivati. V ta namen se skuha dobro perišče pelinovoga perja v blizu 60 litrov vode in se pusti, da se ta tekočina okoli 12 ur obstoja. Z njo se rastline poškopijo, kar je treba večkrat ponoviti. Tudi tobak $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ kila na 50 litrov vode kuhanega dobro pomaga. Tudi sledeči pomoček se priporoča: Drobnost reza-nega pelina se zvari na premerni množini vode in z njo 1 del guana (tičjega gnoja, kakor se po štačunah sem ter tje kupuje), 1 del malca (gipsa) in 4 deli lesnega pepela dobro napoji. Ta zmes se potem posuši, zriba v prah in z njim rosne ali od dežja mokre rastline poštupajo.

Sejmovi na Štajerskem. 19. maja Arnož, sv. Lenart, Rogatec; 21. maja Brašlovce, sv. Lovrenc v Slov. gor., Konjice; 22. maja Loka.

Sejmovi na Koroškem. 19. maja v Celovcu; 23. maja Kotiče, sv. Mohor.

Dopisi.

Iz Ljubna v Savinjske dolini. (Cesarjeva srebrna poroka) praznovala se je pri nas 24. aprila slovesno. V jutro naznanila je strelba možnarjev nenavadno veselje. Ob 10. uri bila je slovesna sv. meša, Te Denm. K meši se je zbralo veliko ljudstva, naš obče spoštovani župan, načelnik kr. š. sveta, občinski odbor in kr. š. svet. Šolska mladina se je zbrala v šoli, kder so č. g. kaplan pred sv. mešo v kratkih in genljivih besedah na srce položili pobožno pred sv. altarjem moliti, da nam božja previdnost ohrani in blagoslovi presvitlega cesarja in cesarico, ter Jima da čakati še zlate poroke. Potem je bila peljana v procesiji z godbo skoz pred šolo postavljeni in lepo okinčani slavolok k sv. meši, pri kateri je šolska mladež prav lepo pela. Po sv. meši so se šolarji pod vodstvom kr. š. sveta zopet povrnil v šolo, kjer so vzeli veliki in lepo okinčani podobi cesarja in cesarice. Z godbo, zastavo in podobama šli so šolarji v procesijo, spremljani od kr. š. sveta in ogromne množine ljudstva, na „forst“, kjer je bilo vse za veselico pripravljeno. Vodja slovesnosti bili so č. g. kaplan Ivan Bohanec. Postavili so otroke v polkrog, ter stopili na pripravljeno vzvišeno mesto in začeli razlagati životopis presvitke cesarske rodbine. Povdarjali so Njih Veličanstva kinčajoče krščanske čednosti in lastnosti, kakor spoštovanje staršev, marljivost, usmiljenost, dobrotljivost, pobožnost, ter prav mikavno spodbujali otroke k izpolnovanju teh lepih čednosti, opisali vzrok velikega praznovanja in veselja v celej Avstriji. Krepek jo bil sklep njih nagovora: „vsaka dežela, vsaka občina, vsak kraj čestita danes svojemu vladarju in prisega zvestobo. Osramoteni pa gledajo spodkopavajoči sovražniki naše mogočne Avstrije, kako ljubijo vsi narodi svojega vladarja in kako trdno se držijo čestitljivega Njih prestola. Noben narod pa še ni bolj svoje zve-

stobe in ljubezni v djanju pokazal, kakor slovenski. V sreči in nesreči je stal kakor skala in branil svojega vladarja in očetnjava. Pokazimo tudi mi danes, da našo slovensko srce kipi v radosti in veselju zaradi sreče, katero je doživela presvitla cesarska hiša. Bog ohrani nam cesarja, krasne Avstrije vladarja! Trikratni gromoviti burni „živijo“ zadonel je iz ust poslušajočih ljudij in šolarjev, možnarji so pokali, godci svirali cesarsko pesem, katero je pela tudi šolska mladež. Na to so se šolarji k mizam posadili in pogostili. Večkrat med jedjo so jih g. kaplan poklicali od miz, da so stojé poslušali deklamacije in prednašanja pojedinih učencev in učenk. Izvrstno in vsemu pričujočemu ljudstvu nepričakovano lepo prednašala so tri dekleta in en fant. Prva: „himno“, druga „Bog ohrani nam cesarja“ tretja: „lep izgled pobožnosti“ Slednja je tako živo in k srcu segajoče govorila, da je marsikteremu solza v očeh zaigrala; zato pa je na občno željo morala ponavljati. Ploskalo je fantu malo in veliko prednašajočemu: „Dečko iz planine“ od Orožna, ko je izgovoril: „Sabljo hrabro sukal bom, branil vero, cara, dom! Jaz sem dečko iz planine!“ Končala se je slovesnost ob 4. uri popoldan s tem, da je neka deklica z milimi besedami se zahvalila kr. š. svetu, in posebno g. kaplanu za nauk, trud, skrb in pripravljeno veselje, katero bodo pomnili celo življenje. Na večer bil je zapaljen velik kres na vrhu visokega „Tera“.

Iz Radislavec pri Mali nedelji. (Srebrno poroko cesarjevo) smo 27. apr. jako lepo in slovesno obhajali. Že predvečer goreli so kresi po vseh višjih gričih, krog katerih so pokali možnarji, mladina pa je pela, da je bilo res veselo poslušati. Najlepši prizor pa je bil gotovo na „bregu“ v Radislavcih, kjer so fantje napravili skupaj 12 enovrstnih kresov, koji so s svojim svitom odsivalo daleč, daleč na Ogersko. Hvala tedaj vrlim fantom! Ko se je drugi dan malo svit zaznamoval, pokali so možnarji pri farni cerkvi, da se je brum razlegal po vseh dolinah naše lepe in prijazne okolice. Ob $\frac{1}{2}$ 9. prišla je zvečinom vsa šolska mladež v učilnico, kjer je g. učitelj Rajč imel lep in jednat govor, v kojem je razlagal ljubezen in skrb staršev do otrok napram pa tudi povdarjal ljubezen vsakega državljanca do svojega vladarja s posebnim naglasom na našega presvitlega cesarja Franc Josipa. Potem je gosp. govornik razložil zgodovino Habsburške hiše, življenje našega cesarja Franc Jožefa in končal s tem, da so vsi učenci mnogokrat zaklicali burno „živijo“. Potem se je med pevanjem cesarske pesmi šlo v cerkev k slovesnej službi božje. Bog nam ohrani cesarja in cesarico še mnogo let. — Omenim še velike nesreče, ki se je zgodila 24. aprila. Oče, mati in starejši sin odidejo v cerkev zapustivši doma $\frac{1}{2}$ leta staro deklico in 4 leta starega fanta. Nesrečni dečko iztakne žveplenko, užge v zibelki otročjo posteljo, in tako morala je uboga deklica

z zibelko vred, prej ko so prišli starši, popolnoma zgoreti. Ta žalostna dogodka naj služi vsem staršem v svarilo, kako nevarno je otroke same doma puščati!

Iz Slovenskih goric. (Lenuhast organist). Moja navada je vsako leto pogledati tudi v kako bližnjo faro in obiskati cerkev o priložnosti pobožnega shoda. Krasno vreme me je letos na Jožefovo zvabilo v Svičino, kjer je ta dan cerkveno pročeščenje. Pri poznej božjej službi, ki se je slovesno služila pri stranskem altarju sv. Jožefa, je bila res cerkev iz ljudmi nabita. Vse mi je dopadlo in me budilo na pobožnost, samo na organista pomisliti ne smem, skoro bi me iz cerkve pregnal. Odprte je imel cele orgle, in phal po njih, kakor da bi testo mesil. Pri celej svetelj meši ni bilo slišati niti ne enega glasa petja. Bobnjal je po starem rešetu, kakor, da bi medvedom godil. Taki organist zasluži dobiti eno po prstih, on ljudstvo v petju moti in od petja odvraca, mesto da bi ga budil na petje. Naše slovensko ljudstvo je gospod Bog bogato obdaril z dragocenim darom čistega pevskega glasa. Lenoben organist pači ta dar. On gleda in išče za svojo slabo delo plačila, drugo ga ne skrbi, on več škoduje, kakor hasne. Pomiloval sem pri tej priložnosti č. g. župnika. Poznal sem Jih že nekdanj kot gorečega podpornika petja, povsod, kjer so služili, se je po Njegovem trudu petje zbudilo in zboljšalo. To je dokaz, da krivda ne leži na Njih, ampak na lenobi trdoglavnega organista, ki sicer svoje delo umi in je v godbi skoz in skoz izurjen, le samo nemaren v tej zadevi od pet do glave. Peti nikoga ne uči, kakor sem zazvedil, s preglasnim orglanjem pa še tiste moti, ki bi peti hotli. Kdo bi tudi pel, če lastnega glasa ne sliši? Toliko smem reči, da tako slabega cerkvenega petja nikjer na Slovenskem nisem našel, kakor je v Svičini. — Na Florijanovo je strašno celi dan lilo. Ognja patron je menda mislil, da zemlja gori, tako je gasil. Vsled tega so plazi napravili veliko kvara po vinogradih in sadunosnikih, drevesa med zijastimi, širokimi poklinami vse skriž ležijo. Tu pa tam so tudi blevi in hrami podprti, ki so napokali. Najstarejši ljudi pravijo, da kaj ednakega ne pomnijo.

Iz Celja. (Romarji na sv. Višarje, novi župan, čitalnica.) V petek po vnebohodu Kristusovem se zbirajo romarji na sv. Višarje, kakor druga leta — v Pletrovčih, kjer imajo ob 6. zjutraj peto sv. mešo. Potem se odpeljejo na Vransko, kjer bo zopet ob 11. uri sv. meša z blagoslovom. — Za župana celjskega s 14. glasovi izmed 23 glasov izvoljen je zopet dr. Neckermann; 7 glasov je dobil g. M. Stepišnik (brat mil. kn. šk.) 2 pa dr. Higersperger; v županovega namestnika pa je izbran tudi prejšnji dr. Higersperger. Odborniki so večidel sami stari; izmed novih naj imenujem gg. Stiger, Bobisut, Pogačnik, Julij Rakuš, lekarnar Kupferschmied. Ostane tedaj vse pri

starem! — Pevski večer, katerega je napravil pretečeni mesec celjski pevski čitalnični zbor, se je vrlo dobro obnesel. Velikanska sobana bila je vsa prenapolnjena; pogrešali smo pa gimnazijalne gg. profesorje (čisti dohodek je bil gimnazijalcem namenjen!) — le 3 gg. iz gimnazije so nas počastili! Tudi izmed gg. uradnikov ni bilo skoraj nobenega pričujočega. Toliko boljše. Vsaj poznamo svoje ljudi. Bili smo torej domačini med domačimi! Čitaln. pevskemu zboru pa izrekamo prav pristrčno zahvalo, da je tako izvrstno rešil svojo čast, pa tudi čast celjske čitalnice in sploh vseh celjskih Slovencev.

Iz Makol. (Srebrno poroko cesarjevo) smo kolikor mogoče slovesno obhajali, ker smo združili odbor iz občin: Makolske, Deženske in st. Anske, da se potrebno priskrbi in pripravi. Svečanost se je obhajala po tem le redu: 23. apr. zvečer streljanje, godba po trgu, bakljada, razsvetljenje velikoga transparenta, umetni ogenj, na bližnjem hribu velik kres; šola in c. k. pošta ste bili razsvetljeni, 24. m. tr. Ob 5. uri zjutraj godba po trgu, 101 strelav iz možnarjev. Ob 8. uri velika sv. meša z zahvalno pesmijo, katero so služili veličastiti g. župnik. Pri sv. meši so najimenitnejše oddelke fantje na odpustu pod poveljem g. župana z navadnimi salvami naznanjali; večji del fantov strelcev je bil dekoriran s častno vojaško svetinjo, in veliko jih je nedavno še le iz Bosne prišlo. Tudi možnarji so med sv. mešo dobro pokali. Po sv. opravi so šli šolarji in šolarice pred šolsko poslopje, kjer ste se vsadile 2 lipi v vedni spomin tega dneva; pri tej priliki je g. nadučitelj prav živo otrokom in drugim navzočim na srce govoril. Ko so strelci še enkrat ustrelili, se je zagodila cesarska pesem, katero so tudi šolarji prav navdušeno zapeli. Svečanost bo gotovo vsem Makolčanom v vednem spominu ostala. Po poldne so se zbrali strelci in veliko drugih k radovanju, katero je v trdo noč trajalo. Posebna čast fantom strelcem, ki so se tako lepo in pošteno obnašali!

L. K. ž. h.

Iz Sladke gore. (Srebrna poroka cesarjeva) se je tudi pri nas slovesno obhajala. Na predvečer 23. aprila se je razlegal daleč na okrog glasen pok in strel možnarjev ter je naznanil začetek in pomen te slovesnosti. Na to znamenje se zbere veliko število domačih posestnikov in mladine. Pri zažigu kresa na lepem in visokem griču sv. Mihela po nagovoru našega župana na ta spomin in zdravje Nju veličanstev zasvirajo naši godci cesarsko pesem. Potem se je vršilo veselo petje, zmes pa živahno klicanje „živijo“ na svitlega cesarja in cesarico. Hvala posebno gre Andreju Rajeju in Mici Veber posestnikom pri sv. Mihelu za podporo pri tej slovesnosti. Drugi dan 24. aprila je bila ob 8. uri slovesna sv. meša, „Te Deum“ in molitve za blagor cesarja in cesarice, streljanje itd.

Iz Babinec. (Nadaljevalni kmetijski poduk) se je kakor prve 4 nedelje vršil v Lju-

tomernu tudi še nadalje do 11. nedelje. Vsakokrat se je govorilo najprej o čednostih kmetškemu človeku najbolj potrebnih in potem prehajalo na razne predmete kmetijskega gospodarstva. Tako n. pr. 5. nedeljo bila je na vrsti konjereja, 6. nedeljo gnojenje, 7. nedeljo tudi gnojenje, 8. nedeljo vinoreja, 9. nedeljo sadjereja, 10. nedeljo drenaža in 11. nedeljo ponavljanje. Takrat so se kazale tudi različne table, na katerih so se videle različne gospodarske mašine, orodja, živali itd. Ker je ministerstvo poljedelstva obljubilo takim šolam 10 fl., da se naj razdeli med najizvrstnejše učence; je g. učitelj imenoval 10 učencev, kateri bi omenjeni denar prejeli. Učenci so pa odgovorili, da se naj za omenjenih 10 fl. kupijo različne gospodarske knjige in se naj učencem razdelé, zato, ker se bode večim veselje storilo in več gospodarskih bukvic prišlo med kmete. Tako se je tudi storilo. Naročilo se je 26. različnih knjig. To je tedaj kratek načrt nove šole v Ljutomeru. Razlagalo se je pred božjo službo od 8—10 ure. Tako se fanti brez posebne težave in stroškov naučijo veliko lepega, ako le hočejo. Dobro bi bilo, da takih predavanj nebi manjkalo v nijednej fari. V Šoštanju, kakor je „Gosp.“ poročal, se je taka šola rodila; samo ne vemo, da li živi. Ona v Radgoni, kakor se je slišalo, le životari brez zdrahtnega uspeha.

Iz Središča. (Velika povodenj) je bila v nedeljo 4. t. m. Voda skoz naš trg tekoča je okolo $\frac{1}{2}$ 6. ure zvečer strašno narastla, vse je bilo v velikej nevarnosti. Ali hvala Bogu, da je bilo še precej svetlo. Nekteri so se uže spravili k počitku, ko jih naenkrat zdrami šumenje vode in klic ljudi. Vse je bilo po koncu, vsi so začeli pospravljati, kamor je le kdo kaj mogel: živino, zrnje, pohištvo in kaj se je le nesti dalo. V kletéh nje je bilo več, kakor za seženj globoko, v nekaterih pa celo do oboka. Sodi, v katerih je bilo po 12 veder vina, je po koncu postavila. V 2 hramoma blizo vode je na okna notri tekla. Polje in travnike je večjidel vse poplavlila, mostove razdrila ali odnesla, celo železniški most tako poškodovala, da vlak ne more črez. Nekterim je tudi dosti gnoja iz njiv odnesla. Ti pa, kateri so bili od vode odaljeni, so nevoljo drugih marljivo gledali, namesto, da bi hitro priiskočili in kaj pomagali. Take vode ni bilo uže od leta 1786. pri nas in Bog daj, da bi je ne bilo nikoli več!

Politični ogled.

Astrijske dežele. Kakor je „Slov. Gosp.“ uže lani pripovedoval, da se bo velika nemško-liberalna in ustavoverna stranka ob Bosni in Hercegovini glavo razbila, to se začenja uresničevati. Pod vodstvom dr. Herbsta je 112 poslancev bilo glasovalo proti zasedenju turških dežel. Ta mož je sestavil volilen načrt, v katerem pravi, da bodo poslanci njegove stranke podpirali le take ministre,

ki bodo zoper zasedenje Novegapazarja, za znatno zmanjšanje vojske, za odpravo ali vsaj predru-gačenje delegacij, t. j. one zbornice, v kateri edinej še se naši in ogerski poslanci o zadevah celega cesarstva posvetujejo itd. Ovi načrt je podpisalo 97 poslancev, med temi tudi dr. Forregger, dr. Duhač, Seidl, koroški Petrič, Mak, Movrič, kranjski Dežman itd. Tempa nasprotuje mnogih liberalnih poslancev, ki so pod vodstvom dr. Suessa sestavili poseben načrt, ki je bolj prijazen politiki sedanjih ministrov, posebno pa onej grofa Taafaja, ker pravi, da bodo prijazno pozdravili tudi slovanske, posebno česke, poslance, ako pridejo v novi državni zbor. Ta načrt je podpisal tudi Wildhauski Karneri, Pragwalški Hakelberg in Hraštovski Pauer. Iz tega pa sledi, da so liberalci razklani na dvoje in da bo vlada prvim pri volitvah nasprotovala in le druge podpirala. To je imenitno. Do sedaj bili so licalci in vlada večjidel edini. — Državni zbor končuje svojo 6letno delovanje z obravnavo postave o živinski kugi; postava bo ljudem jako sitna zaradi večnega nadzorovanja in ogledovanja prodanih žival in zaradi nadležnih „živinskih potnih listov“. — Solnograški deželni zbor je sklenil postaviti, naj bi se 6letno šolanje skróčilo na 6 let; cesar postave niso potrdili. — Čehove kaj sijajno obhajajo 150letnico proglašanja za svetnika svojega rojaka sv. Janeza Nepomuškega! — V mestu Weyer na gornjem Avstrijskem uči 104 otroke kot učiteljica nameščena Judinja. Otroci so vsi katoliški kristijani! Lahoni v Trstu so izvolili Angelisa za župana, cesar ga niso potrdili; zato je bil pa drug lahon izvoljen, dr. Bazzoni. Sijajno slavili so primorski Slovenci cesarjevo srebrno poroko; 6000 ljudi bilo je zbranih na travniku pod sv. Ivanom v Trstu, cesarski namestnik sam je bil zraven in Slovence pohvalil zaradi njihove udanosti do cesarja. Ogrski državni zbor se posvetuje o tem, kde bi se denarjev dobilo za popravo Tisine struge, da se nebi zopet godile nesreče, kakoršna je Szegedin uničila.

Vnanje države. Turški sultan mora precej srdit biti, ker je naš minister Andrassy prav malo iz njega iztrgal gledé Novegapazarja. Sedaj sme samo 4—5000 naših vojakov zasesti 3 mesta ob Limu, namreč: Pridor, Pripolje in Bielopolje, pa tudi turškim vojakom ne smemo braniti, ondí ostati. V Bosni in Hercegovini pa se ima vsak ostro kazniti, ki bi žalil čast ali imetje kakega musulmana, tudi se mora po džamijah javno za sultana moliti in iz minaretov smejo mohamedani izobešati turške zastave. O Novempazarju in še menje o Mitrovici ni govora v nagodbi. Tako kujasta je turška glava. Srbija je sklenila z Angleži in Italijani tem ugodno kupčijsko nagodbo, z Avstrijsko-Ogersko pa še ne. Pri Belemgradu bodo stavili železniški most črez Savo v Zemun. Od Belega grada naprej bo železnica tekla nad Aleksinac v Niš in od ondó čez Piroto in Sofijo, druga pa nad Vranjo v Skoplje in Solun. Bol-